

og Kirkeministerens. Der ligger det, og der skal det have sin Afgørelse, og det er i Virkeligheden ogsaa det, Højesteretsdommen har sagt. Hvorvidt det der ligger sikkert med Hensyn til Spørgsmaalet om Arboe Rasmussens Ret til at være Præst i Folkekirken ligesom de øvrige Præster, kan der rejses begrundet Tvivl om, efter at man har set, at Biskopperne ikke vil give ham Kollats. Det er jo ikke alene Biskoppen i Lolland-Falsters Stift, som ikke vil give Kollats, men mig bekendt heller ingen af de andre Biskopper, idet der har været Tale om i Henhold til Askov-Adressens Ønsker, at der kunde faas en Slags Stiftsbaandsløsning, saa at andre Biskopper end netop vedkommende Stifts Biskop kunde give Kollats.

Nu siger den højtærede Minister, at det Spørgsmaal, som Mindretallet ønskede forelagt Sognemenigheden i Vaalse, var et Spørgsmaal, som Sognemenigheden maaske netop vilde besvare benægtende. Sognemenigheden i Vaalse har slet ikke fremsat noget Ønske om at komme til at udtale sig om den Ting. Det derimod, Sognemenigheden ønskede, har den klart tilkendegivet ved Indstillingen, nemlig at faa Arboe Rasmussen til Præst, men Sagen er, at Forudsætningen for, at den kan faa Arboe Rasmussen til Præst, er nu anderledes end for 3 Aar siden. Forudsætningen derfor er, at den skal ind under et andet Tilsyn end tidligere. Det er Ministerens Forudsætning. For at Ministeren kan skaffe dem Arboe Rasmussen til Præst, har han fremsat dette Lovforslag og ønsker det vedtaget. Men naar det er Forudsætningen — og det er noget helt nyt, som Menigheden ikke har haft Lejlighed til at tage Stilling til —, er det den mest naturlige Ting af Verden, at man giver Menigheden Lejlighed til at tage Stilling til dette Spørgsmaal. Menigheden vilde nemlig, saa snart Ministeren fik sit Lovforslag vedtaget — hvad han neppe faar —, ikke alene faa Arboe Rasmussen til Præst, som den har udtalt Ønske om, men den vilde blive sat under et nyt kirkeligt Tilsyn, hvad den ikke har udtalt Ønske om og ikke har haft Lejlighed til at tage Stilling til. Derfor gaar vort Ændringsforslag ud paa at give Menigheden Lejlighed til at tage Stilling dertil.

Nu siger Ministeren, at dette Forslag er alt for vidtgaende. Hvis Menigheden vedtager at ville ind under det nye Tilsyn, vilde denne Tilstand ogsaa gælde, hvis vort Ændringsforslag blev til Lov, selv om Menigheden fik en anden Sognepræst, ja,

selv om den fik Landsforbundets Formand til Sognepræst. Men Ministeren maa jo vide, at Forudsætningen for hans Lovforslag netop var, at det skulde være Arboe Rasmussen, som skulde være Sognepræst i Vaalse. Hvis Ministeren svigter denne Forudsætning, hvis Ministeren udtaler her, at dersom Menigheden vedtager at ville ind under et andet Tilsyn, er det ikke sikkert, at den faar Arboe Rasmussen, han vil maaske beskikke en helt anden, saa er Ændringsforslaget ikke tilstrækkeligt, saa dækker det ikke Meningen. Men hidtil har vi ikke haft nogen Grund til at tro, at Ministeren ikke vil beskikke Arboe Rasmussen, Lovforslaget, hele vor Forhandling, har stadig haft denne Forudsætning, og saa er der ingen Tvivl: hvis Ændringsforslaget vedtages, og Menigheden i Vaalse udtaler sig for at ville ind under Ministerens Tilsyn, faar den Arboe Rasmussen til Sognepræst efter Ministerens Udtalelser, og saa er Stillingen klar. Naar Arboe Rasmussen en Gang fratræder, rejser Spørgsmaalet sig paa ny, og saa bør et Menighedsmøde udtale sig paa ny. Det antager jeg, alle vil være enige om, baade Administration og Lovgivningsmagt. Skulde Ministeren imidlertid ønske under den videre Forhandling — for Ministeren udtalte sig ikke imod at forhandle videre om Sagen, eventuelt i det andet Ting — netop at faa en Bemærkning ind om, hvad der skal ske, naar en Gang Embedet bliver ledigt, kan Mindretallet ikke have noget at indvende derimod. Men vi har ikke fundet det nødvendigt at sætte en saadan Bemærkning ind i Ændringsforslaget.

Ministerens sagde om Arboe Rasmussen, at han sidder fast i Skibsted-Lyngby, der er ingen, der kan rokke ham derfra, saa længe han ikke forflyttes derfra. Jeg synes nu — men jeg kan maaske ikke saa godt se det —, at han ikke sidder rigtig fast i Skibsted-Lyngby, naar han sidder under en kirkelig Tilsynsmand, der har udtalt den Dom, at han bør have sit Embede forbrudt som evangelisk-luthersk. Jeg synes, det ikke er et rigtig fast Sæde, han har. Derfor antager jeg, at han ogsaa selv gerne vil bort fra det netop for at komme bort fra en saadan Tilsynsmand, og jeg tvivler ikke om, at han meget gerne vil have Ministeren til Tilsynsmand.

Den højtærede Minister sagde, at i Virkeligheden er det ikke Spørgsmaalet Arboe Rasmussen, her er Tale om, det er Spørgsmaalet om den saakaldte liberale